

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 699/2017-22

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. novembra 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátkou JUDr. Annou Čukanovou, Hany Meličkovej 26, Bratislava, pre namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Nitra v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 90/2006, pre namietané porušenie čl. 1 ods. 1 a čl. 142 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Nitre a jeho uzneseniami č. k. 6 Co 264/2008-423 z 24. februára 2009 a č. k. 5 Co 99/2012-570 z 29. mája 2013 a pre namietané porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a v prítomnosti podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Okresného súdu Nitra sp. zn. 17 C 90/2006 z 9. septembra 2016 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. októbra 2016 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), pre namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Nitra (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 90/2006, pre namietané porušenie čl. 1 ods. 1 a čl. 142 ods. 3 ústavy a základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy postupom Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) a jeho uzneseniami č. k. 6 Co 264/2008-423 z 24. februára 2009 a č. k. 5 Co 99/2012-570 z 29. mája 2013 a pre namietané porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a v prítomnosti podľa čl. 48 ods. 2 ústavy uznesením okresného súdu sp. zn. 17 C 90/2006 z 9. septembra 2016.

2. Z predloženej sťažnosti, no predovšetkým z jej príloh vyplýva, že sťažovateľka sa v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 17 C 90/2006 domáhala na žalovanom – Slovenskej republike – Ministerstve spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej aj „žalovaný“) náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom v sume 2 290 380,40 € (pôvodne 69 000 000 SK) podľa zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom a následne podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Svoj návrh podaný na okresnom súde 30. augusta 2005 odôvodnila tým, že predmetná majetková ujma jej bola spôsobená vykonaním exekúcie, ktorá bola neskôr zastavená ako neprípustná. Náhradu škody žiadala v dôsledku nesprávneho úradného

postupu a nezákonných rozhodnutí vydaných v exekučnom konaní. Za nezákonné považuje rozhodnutie o zamietnutí jej námietok proti exekúcii, rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý jej návrh na zastavenie exekúcie, a za nezákonný postup považuje skutočnosť, že súd nerozhodol o jej návrhu na odklad exekúcie z 12. marca 2001 v exekúcii vedenej na Exekútorskom úrade JUDr. Pekára, súdneho exekútora v Šali, pod sp. zn. EX 8/2001 a na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 11 Er 63/2001.

3. Okresný súd o návrhu sťažovateľky prvýkrát rozhodol rozsudkom z 8. septembra 2008, ktorým žalobu zamietol. Na odvolanie sťažovateľky krajský súd uznesením č. k. 6 Co 264/2008-423 z 24. februára 2009 rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, aby rozhodol o zmene návrhu, vymedzil predmet konania a doplnil dokazovanie na účel riadneho zistenia skutkového stavu. Okresný súd po doplnení dokazovania v poradí druhým rozsudkom z 19. septembra 2011 žalobu sťažovateľky opätovne zamietol. Aj proti tomuto rozhodnutiu podala sťažovateľka opravný prostriedok, na základe ktorého krajský súd uznesením č. k. 5 Co 99/2012-570 z 29. mája 2013 zrušil rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Rozhodnutiu okresného súdu vyčítal nepresnú špecifikáciu predmetu konania, ktorého podstatou sú tri samostatné skutkové tituly a dva samostatné právne tituly, pričom sťažovateľka podľa jeho názoru nešpecifikovala svoj návrh samostatne vo vzťahu ku každému z nich, t. j. nekonkretizovala, akým spôsobom a v akom rozsahu jej bola spôsobená škoda.

4. V zmysle pokynov krajského súdu okresný súd vyzval sťažovateľku na špecifikáciu výšky majetkovej a nemajetkovej ujmy, ktorá jej mala vzniknúť na základe predmetných rozhodnutí (listom zo 7. januára 2014, na pojednávaniach uskutočnených 23. februára 2015, 7. októbra 2015 a 22. apríla 2016). Právna zástupkyňa sťažovateľky niekoľkokrát počas konania svojimi písomnými podaniami menila petit návrhu, avšak nešpecifikovala ho v zmysle pokynov krajského súdu.

5. Zo zápisnice o pojednávaní uskutočneného 9. septembra 2016, ktorú sťažovateľka pripojila k ústavnej sťažnosti, vyplynulo, že právna zástupkyňa sťažovateľky zotrvala

na zmene petitu návrhu doručeného okresnému súdu 5. septembra 2016, v ktorom opätovne uviedla, že škoda mala vzniknúť v súvislosti s exekučným konaním ako celkom. Okresný súd rozhodol o návrhu na zmenu petitu žaloby na tomto pojednávaní uznesením, ktorým ju nepripustil, pretože právna zástupkyňa sťažovateľky v priebehu konania viackrát menila petit žaloby, pričom výšku škody opierala aj o iné rozhodnutia vydané v exekučnom konaní, uvádzala nové právne tituly, nové tituly odškodnenia, ako aj preto, že výsledky doterajšieho dokazovania by nemohli byť podkladom pre konanie o zmenenej žalobe. Predmetom konania tak zostal návrh pripustený uznesením okresného súdu z 20. júla 2010, v petite ktorého sa sťažovateľka domáhala na žalovanom zaplata sumy 4 026 491,50 € s príslušenstvom a trov konania. Následne okresný súd doplnil dokazovanie, vyzval strany sporu na zhrnutie svojich záverov a na vyjadrenie sa k právnej stránke veci a pojednávanie odročil na 10. október 2016 na účel vyhlásenia rozsudku.

6. Sťažovateľka vo svojej sťažnosti (značne neprehľadnej a nelogicky spísanej, pozn.) namieta postup okresného súdu, ktorý v jej veci koná neprimerane dlho – 11 rokov, v dôsledku čoho trvá jej stav právnej neistoty. Podľa jej názoru dochádza v postupe okresného súdu *„k zbytočným priet'ahom, k nesústredenej, neefektívnej, nespravodlivej... činnosti, neochote spor rozhodnúť spravodlivo a na základe skutkového podkladu“*. Takýto prístup nesvedčí o dôslednom úsilí okresného súdu spor meritórne a spravodlivo rozhodnúť, v čom vidí porušenie svojich práv.

7. Ďalej sťažovateľka namieta uznesenie okresného súdu z 9. septembra 2016, ktorým nebola pripustená zmena petitu jej žaloby. V tejto súvislosti uvádza, že dané rozhodnutie *„je nezákonné, nespravodlivé, protiústavné a svojvoľné, je vyhlásené aj bez odôvodnenia... a bez poučenia o opravnom prostriedku“*. Tvrdí, že *„okresný súd v zápisnici z 9. 09. 2016 nepreukázal presné označenie účastníkov sporu v súlade s návrhom žalobkyne, nekonal so žalovaným Slovenskou republikou, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti SR. Uznesením, ktorým súd návrh na zmenu petitu nepripúšťa, je uznesením o podmienkach vedenia konania, Uznesením, ktorým sa upravuje vedenie konania, nie je však súd viazaný...“*

Okresný súd Nitra, nevyhlásil Uznesenie o nepripustení na začiatku konania, najskôr konal vo veci, (aj keď sám nevedel v akej) a potom vyhlásil Uznesením prerušenie konania a potom vyhlásil Uznesením nepripustenie zmeny návrhu, hoci túto úpravu petitu sťažovateľka súdu doručila dňa 5. 09. 2016 pred doručením žalovanému, súd nekonal ani podľa § 141 CSP...

Okresný súd Nitra ani o návrhu žalobkyne zo dňa 9. 09. 2016 nerozhodol a Uznesením vyhlásil dokazovanie za skončené, hoci predchádzajúce Uznesenia o vyhlásení dokazovania za skončené nezrušil, a ani nevyhlásil, že na nich netrvá.“. Uznesenie o nepripustení zmeny petitu žaloby nie je podľa názoru sťažovateľky ani odôvodnené. Sťažovateľka sa nedozvedela, podľa akého ustanovenia ktorého právneho poriadku je uznesenie vyhlásené, ani to, podľa ktorého ustanovenia súd postupoval, v dôsledku čoho sa toto rozhodnutie stáva podľa jej názoru svojvoľným. Napokon uvádza, že zápisnica z pojednávania uskutočneného 9. septembra 2016 nie je sudcom podpísaná a neobsahuje podstatné náležitosti verejnej listiny, vec nie je označená, žalovaný nie je označený Slovenskou republikou – Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky a neobsahuje číslo pojednávacej súdnej siene.

8. Tým istým uznesením vyhlásil okresný súd dokazovanie za skončené, čo sťažovateľka namieta a aj v tom vidí porušenie svojich práv. Dôvodí, že okresný súd neurčil, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré nie. Rovnako neuviedol svoje predbežné právne posúdenie, a preto nemohol podľa jej názoru vyzvať strany sporu, aby zhrnuli svoje návrhy a vyjadrili sa k právnej strane veci, ako aj k právnomu posúdeniu. Na základe toho zastáva názor, že pokiaľ okresný súd neoznámil v priebehu konania svoje právne posúdenie, každé jeho rozhodnutie bude prekvapivým rozhodnutím. K tomu dodáva, že okresný súd ju v rozpore s § 309 písm. b) Civilného sporového poriadku nepoučil „o jej procesných právach a povinnostiach nielen v rozsahu všeobecnej poučovacej povinnosti, ale pred vyhlásením Uznesenia o skončení dokazovania a pred dokazovaním súd nepoučil žalobkyňu ani o dôkazoch, ktoré je potrebné predložiť, o možnosti podať návrh na neodkladné opatrenie alebo zabezpečovacie opatrenie a o iných možnostiach potrebných na účelné uplatnenie alebo bránenie jeho práv. (V konaní okresný súd nepostupoval v súlade s ustanoveniami

o prostriedkoch procesného útoku a prostriedkoch procesnej obrany a v súlade s ustanoveniami o dokazovaní, súd nevykonal dokazovanie o procesnom úkone, zo dňa 9. 09. 2016, najmä o dodatku č. 1 k znaleckému posudku č. 11/2016 a o znaleckom súkromnom posudku č. 29/2016, o písomnom podaní, označenom ako zodpovedanie troch otázok, súdnym spisom č. k. 17C/90/2006 a predchádzajúce uznesenia o vyhlásení dokazovania za skončené ani nezrušil. V rámci dokazovania sa vytvára skutkový podklad pre rozhodnutie súdu vo veci samej.“

9. Na tomto základe sťažovateľka v petite žiada, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. základné ľudské právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, garantovaného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, na súdnu ochranu podľa § 46 ods. 1 Ústavy SR postupom Okresného súdu Nitra v konaní č. 17C/90/2006 bolo

2. Prikazuje sa Okresnému súdu Nitra, aby vec č. k. 17C/90/2006 bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá

3. základné ľudské právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, v súvislosti so zásadou, podľa ktorej sa rozsudky vyhlasujú verejne a v mene Slovenskej republiky podľa čl. 142 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj k zásada právnej istoty ako súčasť právneho štátu podľa čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, v konaní Krajského súdu Nitra č. k. 6 Co/264/2008-423 IČS : 2305212776, č. k. 5Co/99/2012-570, v spojení s konaním Okresného súdu Nitra č. 17C/90/2006-396, - 509 porušené bolo,

4. Uznesenie Krajského súdu Nitra č. k. 6 Co/264/2008-423 IČS : 2305212776, Uznesenie Krajského súdu Nitra č. k. 5Co/99/2012-570 sa zrušuje,

5. základné ľudské právo sťažovateľky na súdnu ochranu, garantované v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, základné právo sťažovateľky aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jej prítomnosti zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na spravodlivé súdne konanie, zaručené v čl. čl. 6 ods. 1 Dohovoru, postupom Okresného súdu Nitra, Uznesením Okresného súdu Nitra sp. zn. č. 17C/90/2006 zo dňa 9. 09. 2016, ktorým súd prerušil konanie, Uznesením Okresného súdu Nitra č. k. 17C/90/2006 zo dňa

9. 09. 2016, ktorým okresný súd Nitra nepripustil zmenu petitu, Uznesením Okresného súdu Nitra sp. zn. č. 17C/90/2006 zo dňa 9. 09. 2016, ktorým súd vyhlásil dokazovanie za skončené porušené bolo

6. Uznesenie Okresného súdu Nitra sp. zn. č. 17C/90/2006 zo dňa 9. 09. 2016, ktorým súd nepripustil zmenu petitu, Uznesenie Okresného súdu Nitra sp. zn. č. 17C/90/2006 zo dňa 9. 09. 2016 ktorým súd vyhlásil dokazovanie za skončené, zrušuje a vec vracia na ďalšie konanie.

7. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľke finančné zadosťučinenie v sume 7.000.- EUR, ktoré je Okresný súd Nitra povinný zaplatiť sťažovateľke do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

10. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

11. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

12. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

13. Podľa § 20 ods. 4 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone.

14. Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

15. Predpokladom úspešného uplatnenia námietky porušenia základných práv a slobôd v konaní pred ústavným súdom je splnenie všeobecných a osobitných náležitostí vyplývajúcich z § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde, ako aj ďalších procesných podmienok vyplývajúcich z § 53 zákona o ústavnom súde.

16. Ústavný súd v prvom rade konštatuje, že napriek tomu, že sťažovateľka je zastúpená kvalifikovanou právnou zástupkyňou, ktorá koncipovala predmetnú sťažnosť v rozsahu 30 strán, petit v spojení s odôvodnením sťažnosti nie je vymedzený jasne, určito a zrozumiteľne, teda takým spôsobom, aby bolo možné jednoznačne určiť východisko pre rozhodnutie ústavného súdu o danej veci. Sťažnosť ako celok pôsobí zmätočne, vytvára priestor pre mnohé dohady a dedukcie, čo sa pri uplatnení námietky o porušení základných práv v konaní pred ústavným súdom zásadne neakceptuje (m. m. III. ÚS 26/2012, III. ÚS 241/2013, III. ÚS 244/2014).

17. V tejto súvislosti ústavný súd pripomína, že nedostatky zákonom predpísaných náležitostí vyplývajúce z podania sťažovateľov nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania

(IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05, III. ÚS 357/2010, III. ÚS 206/2010, III. ÚS 131/2012, III. ÚS 26/2016 a iné).

18. Po preskúmaní sťažnosti možno zhrňujúco uviesť, že sťažovateľka v nej namieta porušenie:

- základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 90/2006,

- čl. 1 ods. 1 a čl. 142 ods. 3 ústavy, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy postupom krajského súdu a jeho uzneseniami č. k. 6 Co 264/2008-423 z 24. februára 2009 a č. k. 5 Co 99/2012-570 z 29. mája 2013 a

- základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva na verejné prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov a v prítomnosti sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy uznesením okresného súdu sp. zn. 17 C 90/2006 z 9. septembra 2016.

II.1 K námietke porušenia základného práva sťažovateľky na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým postupom okresného súdu

19. Sťažovateľka v petite svojej sťažnosti namieta, že v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 17 C 90/2006 došlo k porušeniu jej základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

20. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

21. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

22. Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd zároveň osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. I. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03), a preto ich namietané porušenie možno preskúmať spoločne.

23. Ústavný súd v súčinnosti s okresným súdom zistil, že 10. októbra 2016 bol vo veci sťažovateľky vyhlásený rozsudok č. k. 17 C 90/2006-1795, ktorým okresný súd žalobu zamietol a rozhodol o trovách konania.

24. Pritom zo zápisnice o pojednávaní uskutočnenom 9. septembra 2016 vyplynulo, že okresný súd odročil toto pojednávanie na 10. október 2016 práve na účel vyhlásenia rozsudku, o čom mala sťažovateľka v čase spísania i podania ústavnej sťažnosti vedomosť. Napriek tomu 6. októbra 2016, t. j. pred pojednávaním, na ktorom mal byť vyhlásený rozsudok, podala sťažnosť na poštovú prepravu a ústavnému súdu bola doručená 11. októbra 2016.

25. Podstatnejšie pre vec však je, že spis sa vzhľadom na podanie opravného prostriedku zo strany sťažovateľky nachádza od 13. júla 2017 na krajskom súde na účel rozhodnutia o odvolaní sťažovateľky.

26. Na základe uvedeného ústavný súd so zohľadnením okolností danej veci konštatuje, že okresný súd si z hľadiska požiadavky odstránenia stavu právnej neistoty svoju úlohu v rámci prvostupňového konania splnil vydaním meritórneho rozhodnutia, pričom v ďalšej fáze konania bola táto úloha prenesená na nadriadený súd, ktorého povinnosťou je rozhodnúť o odvolaní sťažovateľky v súlade s garanciami vyplývajúcimi z čl. 48 ods. 2

ústavy, resp. z čl. 38 ods. 2 listiny a z čl. 6 ods. 1 dohovoru, teda bez zbytočných priet'ahov. Ústavný súd preto s'ťažnosť s'ťažovateľky v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

27. Ústavný súd uznáva, že konanie vo veci s'ťažovateľky trvá neprimerane dlho, no na druhej strane je potrebné v danom štádiu konania a v okolnostiach danej veci pripomenúť, že v súdnom konaní začatom v roku 2005 sa s'ťažovateľka mohla domáhať ochrany svojho práva na prejednanie jej veci v primeranej lehote už oveľa skôr. S'ťažovateľka sa však prakticky až do podania s'ťažnosti o svoju vec z hľadiska jej trvania nezaujímalala, dokonca nevyužila ani právny prostriedok, na ktorého uplatnenie mala právo podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, t. j. podať s'ťažnosť na priet'ahy v konaní predsedovi okresného súdu. Pritom s'ťažnosť na priet'ahy adresovaná orgánu štátnej správy súdov zohráva významnú preventívnu funkciu, ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (napr. m. m. IV. ÚS 104/03, IV. ÚS 73/05).

28. S'ťažovateľka tak nepostupovala v súlade so zásadou „*vigilantibus iura scripta sunt*“ [t. j. „práva patria len bdelym (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým)“, teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv], ktorá vyžaduje, aby aj strana sporu sledovala svoje subjektívne práva a robila také kroky, v dôsledku ktorých by nedochádzalo k ich ohrozovaniu a poškodzovaniu.

II.2 K námietke porušenia čl. 1 ods. 1 a čl. 142 ods. 3 ústavy, ako aj základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy postupom krajského súdu a jeho uzneseniami č. k. 6 Co 264/2008-423 z 24. februára 2009 a č. k. 5 Co 99/2012-570 z 29. mája 2013 (ďalej spolu aj „uznesenia“)

29. Ústavný súd konštatuje, že vo vzťahu k napadnutému postupu krajského súdu a jeho uzneseniam sa v celom odôvodnení s'ťažnosti (približne 30 strán opisujúcich priebeh

konania a jeho hodnotenie) nenachádza čo i len jediná konkrétna ústavnoprávne relevantná námietka, ktorá by mala svedčať v prospech záveru o porušení označených práv.

30. Osobitosťou tejto časti sťažnosti je skutočnosť, že jej predmetom je postup krajského súdu a jeho zrušujúce (procesné, pozn.) rozhodnutia, a to uznesenie č. k. 6 Co 264/2008-423 z 24. februára 2009 a uznesenie č. k. 5 Co 99/2012-570 z 29. mája 2013. Tieto rozhodnutia boli výsledkom úspešného využitia práva sťažovateľky podať proti rozhodnutiam okresného súdu odvolanie, keďže krajský súd na základe jej odvolania rozsudok okresného súdu (dvakrát, pozn.) zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

31. Ako už bolo načrtnuté, konanie na všeobecnom súde ďalej pokračuje a momentálne sa vec opätovne nachádza na krajskom súde na účel rozhodnutia o odvolaní sťažovateľky proti v poradí tretiemu rozhodnutiu okresného súdu. Veci bola pridelená sp. zn. 12 Co 45/2017 a ku dňu predbežného prerokovania sťažnosti o odvolaní nebolo rozhodnuté.

32. Keďže právny poriadok Slovenskej republiky poskytuje sťažovateľke účinné právne prostriedky ochrany jej základných práv a slobôd, ktoré je povinná vyčerpať pred podaním ústavnej sťažnosti, ústavná sťažnosť je v tejto fáze konania predčasná, a preto ju ústavný súd v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde ako neprípustnú.

II.3 K námietke porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov a v prítomnosti sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy uznesením okresného súdu sp. zn. 17 C 90/2006 z 9. septembra 2016

33. Už uvedené závery ústavného súdu platia aj vo vzťahu k tej časti sťažnosti, ktorou sťažovateľka namieta procesné rozhodnutie okresného súdu z 9. septembra 2016, ktorým nepripustil zmenu petitu žaloby, ktorú navrhla podaním doručeným okresnému súdu

5. septembra 2016 a ktorým ako sama uvádza „*prerušil konanie*“ a „*vyhlásil dokazovanie za skončené*“.

34. Okrem toho, že sťažovateľka k ústavnej sťažnosti nepriložila kópiu napadnutého uznesenia z 9. septembra 2016, [čo samo osebe vykazuje taký nedostatok náležitostí predpísaných zákonom o ústavnom súde, ktoré vedú ústavný súd k odmietnutiu sťažnosti z tohto dôvodu (§ 25 ods. 2 v spojení s § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde)], ústavný súd v súčinnosti s okresným súdom zistil, že sťažovateľka podala aj proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok, o ktorom rozhoduje krajský súd v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Co 46/2017. Aj v tejto časti je preto ústavná sťažnosť podaná predčasne, keďže namietané výhrady voči zápisnici o pojednávaní z 9. septembra 2016, voči uzneseniu okresného súdu, ako aj voči postupu, ktorý jeho vydaniu predchádzal, môžu byť napravené v konaní pred krajským súdom. S ohľadom na uvedené ústavný súd odmietol sťažnosť aj v tejto časti podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde ako neprípustnú.

35. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku sa ústavný súd ďalšími požiadavkami sťažovateľky nezaoberal, keďže rozhodovanie o nich je podmienené vyslovením porušenia základného práva alebo slobody, k čomu v tomto prípade nedošlo.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. novembra 2017